ÅRG. 4

AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

NR. 3

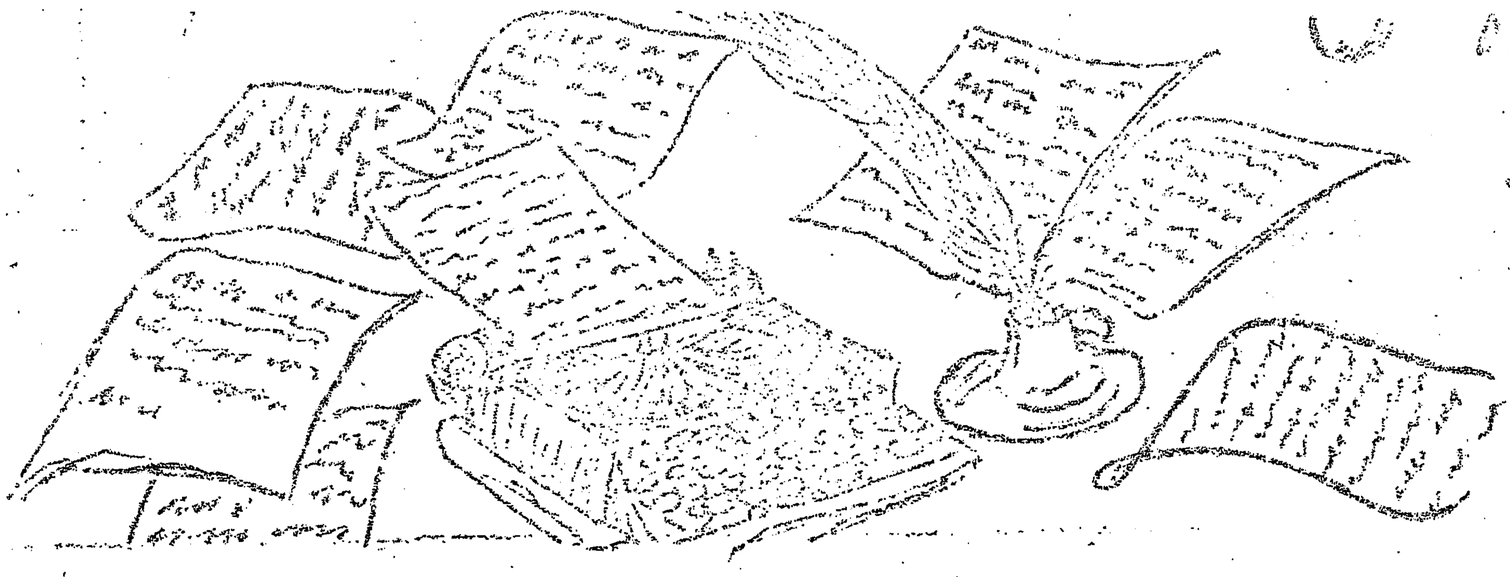

Jenny Johansen, telef. 59615
Albert Olson
Sigfrid Indregard, telef. 59643
Liv Overvåg telef. 59646

Der blei dere grundig lurt, for her kommer "Austavindens" best nummer.
Vi er nokk klar over at dere har gledd dere til å få igjen fem kroningen, men den gang ei, sa gamle Tordenskjold.
Denne gangen skal vi overlate det meste av skrivinga til ungdommen, men vi vil be om at de som fortsatt vil ha "Austavinden", og ikke har betalt for 1981 må ordne det, så vi vet hvor vi står.

~~Så ønsker Grendelaget vel møtt til et ettermiddags kaffe søndag den 10 oktober,~~ medlemsmøte lørdag den 23 oktober, med påfølgende fest, møtet starter kl. 19.
Søndag 21 november møtes vi til årsmøte.

Alle som kan må komme, for det er viktige saker som vi må prate om på disse møtene, blandt annet Grendehusets skjebne.

Red

Så er denne sommeren også over, været skal ikke jeg kommentere for det gikk jeg dessverre glipp av, men aldrig har vel nogen lengta sånn fra sol og varme, til regn og dårlig sommervær som jeg i år, og aldrig skal jeg forlate det frivillig heller.
Jeg vil så fryktelig gjerne få lov til å takke alle som har tenkt på meg mens jeg var i landflyktighet. Tusen takk alle sammen , dere har vært en uvurderlig støtte, selv om det fulgte atskillig siping med hvert brev og hver blomster, presang, telefon , hilsing og besøk.
Ingen gjemt og ingen glemt, men røsslyngen fra ho Lilly pryder nu anrettningsbordet på Radium hospitalet, multekartan som fulgte med låg som store, fine blomster med bladene utslått, best å nevne at det var fire stk. så ho ikke blir tatt for kartplukking. De smakte herlig.
Små gjentene på Bakken og ho Torgunn, var også utrettelig med sine sendiner, bare synn at nogen ekstraa fine skjell ikke tålte transportan.

Jenny

Siden " styreren" i bladet fikk krefta,
blei "Austavinden" litegrann hefta,
men det blei ingen stopp
den er seig, en sånn kropp,
om det kanskje kan syns litt på skrefta.

DENNE GANG GRATULERER VI

Viggo Bjerkelund, 3 år, 24 juli

Linda Olsen, 4 år, 29 september

Martin og Monica

Marit og Jan

som har gifta seg.

Vera-Hennie Ravn fra Virak fyller to år i morgen. Storesøster (som er til venstre på bildet), mamma, pappa og alle i Skjærvik, Beisfjord, Annfinnslett, Bodø, Håreks gt. og Hagebakken gratulerer.

Vi gratulerer også alle som har fått markens grøde vel i hus, og Hall Bjømstad, som vel nokk, uten konkuranse, vant siste kryssord.

Vi gifter oss fredag 1/10
Anne Berit Søfteland og Gaute Indrebø Eidissen.
Adr. for dagen Vidrek,
8520 Ankenesstrand.

SIUK SOMMARREPORTASJE

IFRÅ OSLO

Formedels sjefredaktøren sett sjukhus-opphåld i Oslo blei Austavinden sett hovedstadskontor forsterka med ein medarbeidar ifrå Mosjøenkontoret. Avisen sine to utsendte e ho Ann-Elise og ho Rønnaug. Nærmare presentasjon sku være unødvendig.

Med pressekort utstedt av sjefsredaktøren i lommen la vi ut på byen lørdag den 7. august kl. 18^{30}. I vår gamle Datsun arriverte vi i Frognerparken, og der blei Mosjøens utsendte vill med ein gong før ho hadde glømt å ta me sæ plastpoee te å ha avlæggera i. Der va så dyrisk mykje Flettie - Lise, som ho har ein forkjærlighet tel på grunn av namne. Oslokontore gjorde sett bæste ved å by fram strømpen, men det va ikkje te gangs. Ætte kvært så turen skrei fram, fall ho Ann-Elise stadi i stava over blomsterarrangemang og roseduft.

Ved andedammen betrakta vi allehånde fugla ifrå krysning imella måse og dua tel canadagjes så vi først trudde va ein avart av svane. Vi konstaterte med ein gong at her hadde vi trengt sjefredaktøren sin sakkunskap.

Men no blei de liv i ho Ann-Elise. Ho øyna skulpturan hannes Vigeland. Ho æstemerte ikkje ho Rønnaug som under påskott av å være tørst, ville sætte sæ tel på Hærregårdskroa. Nei, her va det plektan først! Ho saumfor kværein skulptur, og fann ut at detaljan va så di sku. Han Vigeland må ha vorre nåkka te mann så framsynt - her va di både topplaus å bunnlaus.

I fin stil entra vi Monolitten, og her kvilte vi litt mens vi naut utsekten. Av byggverk vi kjeinte igjæn, kan næmnes både Hålmekollbakkan og NRK. Det så trållbatt oss mæst, va likevæl sjølve Frognerparken med allea og aksa og symetria i alle rætninga. Og ikkje å førglømme alle blomstran som ho Ann-Elise fortsatt ikkje kunne komme over. Ho sukka stadi over den manglanes plastposen.

Ætte å ha avbilda Sinnataggen i sælskap me Austavinden sin utsendte, forlatte vi parken før å ta Rønnaug sett kontor i øyesyn. Dær kvitta vi oss me "spillolja" og lada oppme ein kaffekopp. Så gjækk turen tel fots tel Vår Frelsers Gravlund. Vi tok oss framlangs Akersveien, et av Oslo sine eldste vegfar.

Vi steig andækti inn i dettan nasjonalklenodiet som vi hadde lært om både her å dær i skolebøkern. Den første vi rente oss på av kjentfolk, va han Henrik Værg eland. Han va hedra me ei bysta. Men mestanken slo oss me ein gong: -Han va ikkje lik sæ ! Søstra hannes, ho Camilla Collett, va plassert rætt bak han.

Plutseli va vi hamna mett oppi kjendistoppen a la 1850. Han Elias Blix og han Ivar Åsen og han Oskar Bråten med frue, han Edvard Munch og mange fleir. Ho Ann-Elise måtte bort å handhelse stadig vækk. Men så datt vi til jorda i ærbødighet for ho Åsta Hansteen sjøl. Ka hadde vi vorre vest ikkje ho hadde gådd i bresjen?!

Vi skvatt då vi nesten snåvva over ein di ikkje hadde settde lekt å grave ne. Han låg oppå. De såg sjembarlig ut som de va liv i han endå. Di hadde vorre så sjenerøs at di hadde gjedd han litt å størke sæ på i vent-etia. De låg ei flaska atme han.

De aula av allslags titla kor vi snudde oss. De va Hoffjuveler, hoff-frøkner og betægnelsa så va så innvekla at di ikkje kan gjængjees på dialækt. Gravlunden va for øvri eit vakkert skue me ei ommelhet av store tre, og blomster va de over alt. Då vi sku gå, va de så økjømt at vi næsten ikkje fann porten.

Kor sku vi så lægge vegen? De måtte jo bli Karl Johan by night!!

Vi starta litt på sia me Kongeterrassen. Der sto han Gammel-Håkon - maiestetisk som allti. Passerte Theatercafeen og fann ut at der kunne vi gått ha tatt inn ilag me di anner storingan. Men først va de Karl Johan som sku besees. Der va de både gatesællera, gatemusikkanta og tryllekunstnera. De va sån at de kunne imponere sånner så hadde trødd barneskoen på større stea enn på Viræk.

Austavinden sine to utsendte like før di lægg ut på Karl Johan.

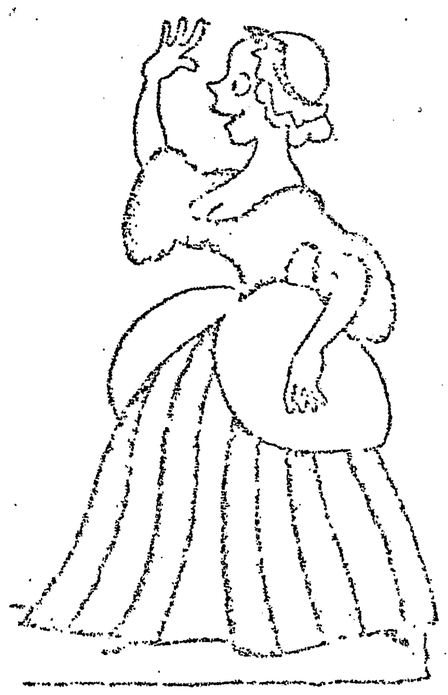

Vi saumfor streeten heilt ned te Kjerkegata, men då lokka Theaterkafeen sån at vi greidde ikkje anna enn å snu. Oppe i Studenterlunden va vi sterkt i bedaring om vi sku ta oss en dukkert i fontenen, den så kalte Spikersuppa. Det va fleire så va i gang. Men så dukka minne om Moloen opp, og frestelsen forsvann.

Men då vi va kommen så langt at vi sku bryte oss over plassen framfør Nasjonalteatre me Theaterkafeen i sekte, va de vi oppdaga han. De gjækk opp før oss at vi sku ikkje la oss ta om næsn bærre førde om vi va kommen te hovedstaden! Der sto næmli han Henrik Wergeland i egen høye person, og no kjente vi han igjæn! Så han på gravlunden måtte være førfalskning. Han Bjørnson og han Ibsen sto rætt attom, og de såg heilt ækte ut de og. Vi tænkte å gå inn og sjå ætte han Toralf Maurstad, men vi har hørt så mykje at vi lat det være.

Enneli va vi framme ved Theaterkafeen - tøst og svulten. Men ætte å ha røska i dørra fleire gonga, måtte vi bærre innsjå at prosjækte va døfødt. Vi syns så sjembarli at vakta innafør dørra sto og hånflirte. Då blei vi så arg at vi sauma rætt bort te biln så sto vakkert parkert borti Munkedamsvegen. Ho Ann-Elise va alldeles imponert over at de gjækk an å finne tebakers.

Då vi væl hadde fått biln igang, gjor vi ikkje vegen lang tebakers te Bærum. Og vi va ikkje før kommen innfør dørra, før rømgrøtgryta kom på. No kunne de ha de så gått på Theaterkafeen! Æ tvila på at kokkan dær kunne ha hamla opp me ho Ann-Elise ka rømgrøtkoking angår! Klokka 1^{00} satt vi bænka te bords ute i hagen me talgelys på bore og 20°+ i luftn. Theaterkafeen kan de bærre ha før oss! Månen va oppe, blankpussa og røli, men vi fann ut at de va ei dårli ærstatning før minnattsola. De va bekkmørt omkreng oss. Men grøtn va go!

Væl flidd og tefreds me både oss sjøl og byturen gjækk vi te sængs, bokstaveli talt full av stoff som vi sku berætte før sjæfsredaktørn dagen ætte.

Bygdefolkets salong.

HÅKVIK HÅRSENTER

Innehaver

Ranveig Megård

Telefon
59265

I sentrum som för.

KOLFLAATH

Telefon 4Io74

Der folk ferdes.

Ankenes Sparebank

Telefon 44055 Bjerkvik 52IOI

Alt under et tak.
(Resten på brygga)

J. Rønnes

Telefon 4I080

Ei minnestund.

Eg går og ruslar og rek innetter skogen. Det er høgsommar. I dag er endeleg himmelen blå og heilt skyfri. Det har sanneleg ikkje vore mykje av solskin dette året. Fuglekvitter og bekkesurl gjer turen koseleg.

På heimvegen må eg innom Gravlunden. Her rår fred og stillsemd over velstelte graver.

Nå kjem tankane og minna strøymande.

Av dei som kviler her er somme skyldfolk av meg, og andre er kjenningar og vener. Ikkje alle fekk eg den gleda å bli nærare kjent med, - mange kjente eg berre ei kort tid. Eg minnest kor vel eg blei tatt i mot i grenda då eg framand og lite kjend kom hit. Det var under hardaste krigen om Narvik, at vi sette bu her.

Med eg reikar mellom gravene, ser eg i tankane kvar og ein for meg, - slik dei var då eg kjende dei. Fram i minnet kjem den eine hendinga etter den andre. Kor gildt vi hadde det der og då. All omtanke og hjelp den og den møtte meg med.

Eg kan nemne eit par tilfelle. Kona som sende setel heim med gutungen vår. Han hadde vore eit ærend hos dei, og kom heim våt og full av aure over heile seg. Han la brevet på bordet og ba meg lese. Der sto det at eg måtte ikkje bli harm på guten, for han kunne ikkje at han datt i grøfta. Eg hugsar at det gjorde eit voldsomt inntrykk på meg at nokon kunne ta seg tid til å vise slik godhug for andre. Det var ikkje flust med klebyte ein hadde tett etter krigen, så det var heilt rimeleg at han elles hadde fått påpakning.

Eg kan óg nemne 70-åringen som stod med grevet på nakken og saumfgården for å finne ut kem som trengte hjelpa mest. Det var etter at han dag for dag hadde stått og grave i eigen hage.

Då han sette i gong sa han: "Eg kom til at du trengte det mest." Vi blei med god hjelp ferdig den lørdagskvelden. -(Tre dagar etter blei Vigdis født).

Slik går eg og minnest korleis folket i grenda heldt saman i glede og sorg. Visst var her debatt og ulikt syn på eitt og anna, - både ein og fleire gonger. Men det har villa vore rart om alle skulle ha sett alt på same måten alltid.

Så stansar eg ved den siste grava som er komen i år. Deberg Larsen står det på steinen. Han fekk eit langt og eit strevsamt liv. Det fekk dei fleste av hans generasjon.

Eg minnest kor høvisk Deberg alltid tedde seg. Han utstrålte varme. Det stod aldri uro og ufred omkring han der han ferdast. Vennleg, roleg og sindig var han i alt han sa og gjorde.

Fred over Debergs minne og minnet over alle dei andre som kviler på Gravlunden.

S.I.

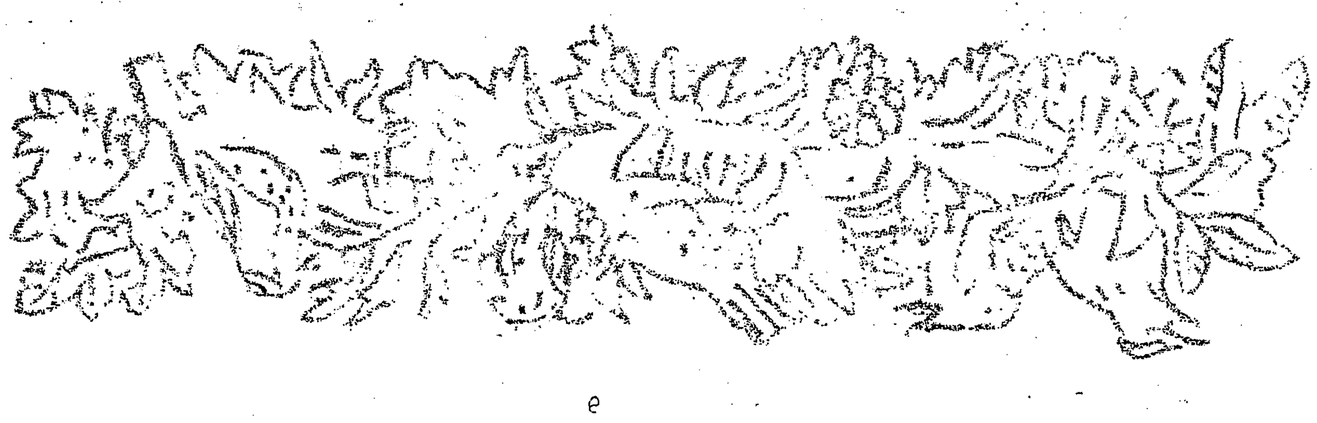

VIDREK 1940-45

Vi bringer her den siste delen om Vidrek i perioden 1940-45 slik som Enevold Kongsbakk husker den:

Da ~~de~~ kampene stilnet av utpå forsommeren 1940, og den norske kapitulasjonen kom, var det en tung stund for oss alle. Vi visste nå at vi ville få en vanskelig tid fremover, og uvissheten var stor. Det bodde ennå flyktninger fra Narvik her. Først en stund etter nederlaget kom de første tyskerne til gården for å hente utstyr og lignende som de allierte hadde etterlatt seg rundt omkring. Utover høsten var det mange tyskere som patruljerte ~~k~~ langs veiene, og utpå nyåret 1941 kom de første alpejegerne og krevde at man måtte sette av noen rom i huset til deres disposisjon. Det var lite vi kunne gjøre for å hindre dette. De kom bare og rekvirerte rommene. Til dette hadde de en danske som var flink å løpe tyskernes ærend. Da de inntok rommene hos oss (og hos mange andre på Vidrek), var det ikke fritt for at man var redd for at de skulle rasere hele loftet. Blant annet hadde vi en gammel ovn der oppe. Nå ville de slippe røyken ut gjennom et rør igjennom et vindu. En patent som ville være ganske brannfarlig. Vi fikk heldigvis avverget dette. Mangelen på smør gjorde at tran ble brukt til steiking. Dette gav en forferdelig stank i hele huset.

Da Tyskland begynte krigen mot Sovjet i 1941, kom det mange russiske krigsfanger hit. De boldt til i fangeleirer i Beisfjord og Saltvik. Vi så dem rett som det var når de arbeidet på vei eller bar ved til tyskerne. De var meget takknemlige når man smuglet mat til dem.

I 1943 anla tyskerne lyskastere på Vidrek-øyene og på Smihaugen nedenfor Bakkan. De rekvirerte et naust nede i fjæra hvor de plasserte et stort aggregat som produserte strøm til lyskasterne. Det var nok kraft der til å forsyne en småby. Restene av disse anleggene kan man ennå se ute på øyene.

Det dystreste under hele okkupasjonen var høsten 1944. Alle så nå hvilken vei det gikk tyskerne etter nederlaget i Stalingrad, og den allierte landgangen i Normandie i Frankrike. Det var begivenheter som fyllte oss med håp, men vi hadde en vanskelig tid foran oss før freden kom. Tyskerne måtte flykte fra Finland og begynte så å tvangsevakuere Finnmark. Angsten for at også vi måtte evakueres og brennes ned, var stor. Vi var også redde for at russerne skulle ta igjen tyskerne, og at det kunne bli kamphandlinger her i området på nytt igjen. På denne tid en begynte flere å bygge gammer i utmarka, blant annet i Krådalen. Disse skulle brukes i fall det kom varsel om evakuering. Det ble det heldigvis ikke noe av. Men det kom mye tyske evakuerte. De overnattet i alle husene, og i tillegg lå de telt som var satt opp utover alle markene. Stjålne eiendeler fra sivilbefolkningen i Finnmark lå i

store hauger. Utover ettervinteren 1945 begynte vi å vente på slutten. Da meldingen kom om at Adolf Hitler var død, var stemningen blandet hos tyskerne, men alle var nok glade for at krigen snart var slutt. Den 7. mai kom kapitulsjon en, men det gikk rykter om at tyskerne i Norge ikke ville gi seg Men den 8.mai ble alt avklart. Tyskerne overgav seg, og jubelen brøt løs, også her på Vidrek. Det var festdager helt fram til 17.mai Det var en ubeskrivelig glede.

KATTE-SIDEN.

ØNSKES KJØPT
2 par pent brukte gummistøvler, -str. 1½ år og for skogskatte-poter. Gjerne mørk brun farge so står til hvit/gulbrun pels.
Henv."Pussi" Storhågen.

TURGÅING

Det er sånne smære vanndammer på vei til Kråbakksletta. Jeg har hoppet over alt dette vannet, - men siste turen blei en katastrofe. Landet i gjørma og såg ut deretter. Fordrar ikke å bli våt,- derfor prøver jeg å få tak i støvler. Jeg elsker skogturene. Turkameraten er ho som jeg bor sammen med. Det heter visst "samboer". Men vi er to "Frøkener", - en yngre og en eldre - og vi er meget gla i oss - sammenlagt. Vi har det veldig fint med hjemmekos, god mat og drikke, dempet musikk osv. Jeg elsker å ligge på fanget til alle som setter seg i en god stol, men får ikke lov å være alene i samme stolen. Har nok fått formaninger om ikke å klore opp stoffet, - men jeg bruker ikke klørne til annet enn mus. - Jo, når sant skal sies, så var jeg litt uheldig med ei blomsterkrukke og en pinsekaktus, - men da var jeg bare 3 mndr. Det var også i den tida at jeg fikk meg noen "lusinger" fordi jeg ikke kunne se forskjellen på ei knytta rya og en gersæplen - når jeg ville tisse - og gjordet det! Jeg liker - og spiser all slags mat og lar

aldri noe stå igjen på skåla. Går aldri på bordet og får heller ikke noe derfra. -"Ho andre" er borte enkelte dager. Nå kan jeg låta på Mazda'en og springer hjem når jeg hører den i Hestebakken. En gang i sommer blei jeg vettskremt av en stor, svart hund som sprang etter me Jeg la i vei over "tundraen", over Bårstuhågen og ned i sagbruset hans Karl Olsa. Der gjemte jeg meg i 1½ døgn. Men så hørte jeg stemmen til "ho andre" og da blei jeg gla. Ho ropte på meg og jeg titta fram, men var så redd at ho måtte bære meg hit opp hvor vi bor.

Det er nå snart ett år siden jeg blei"kidnappa" og tatt med til slummen i storbyen. Den skrekken kommer jeg aldri over. Og ingen får meg godvillig ned på E6 mere. Kan til nød følge med nedfor Vollen og der venter jeg til "ho andre" har henta posten. Og det vil jeg bare ha sagt,- at hører jeg en bil i Gjerdhaugsvingen, ja, da tar jeg "Hestebakken" i tre-fire byks, forbi "Båsen", over gulrøttene til ho Thorsteinsen, over steingjerdet og til trappa våres.

Familien min ser jeg lite til - vi er jo bare tre igjen. Ulykken rammet bror min i ung alder, - og nå nylig skjedde det samme med mor mi. "Dom rør inte på sig mera". Trafikkdøden på E6 er meget stor. Er det å undres over at jeg holder meg langt unna. Takke meg til å bli skremt av reven iblant. Bror min ute med elva og han andre inne i bygda kjenner jeg ikke igjen om vi skulle møtes. Gjerdhaug-gluntan for visst andre steder og ikke så ofte her oppe, og samme kan det være. Vi har prata litt om ramilieplanlegging, - men "ho andre" synes jeg er for ung enda,- og så putter ho en slags tablett i maten min.

Hadde 1 års bursdag i sommer og da var alle søskenbarnan på Bakken her. Bløtkake med 1 lys, presanger og moro. Takk for praten.

Pussi

RØD DUGNAD

De virekingan som vanka i skogen først i august, kunne ha stomla over en ivrig gjeng skogsarbeidera. Med liv og lyst og munter sang dreiv nån av de Røde Ungdom'an som hadde sommarleir på grendehuset og gjorde dugnad på å rydde i den nye skiløypa. Uforfert brasa de inn i det tjukkaste krattet ovafor Glugga. På rekordtid hadde de rydda seg nesten igjenna den mest ugjønnatrengelige urskogen. Strangan låg så vél stabla og kvesta etter dem. Takk for vel utført jobb.

Og ikkje nok med det. En anna gjeng hadde tatt malerpenslan fatt. Litt grønnmaling etter då vi malte kjerkegårdsgjerdet kom raskt på plass på port og gjerde. Oh ha' det meire vore, ha det på gjerdet fore.

Ungdomsleiren til Rød Ungdom sette altså spor etter seg. Men også i leiren etterlot de seg det beste inntrykk. Diskusjonan gikk ivrig seint og tidlig, og innimellom rigga de seg til med volleyball og fotball. De mest hærige var til og med på Feneset og tok morra- og kveldsbad. Men då såg de nokka blåfrosen ut då de kom opp.

Det var et tjuetall ungdomma frå heile Nordnorge som var med på leiren på Vidrek. Etter eget utsagn trivdes de godt og hadde godt utbytte av tida her. Diskusjonan gikk om sosialisme og imperialisme, om kampen for bedre tiltak for ungdommen i Norge, og om musikk og litteratur og mykje meir.

Då de forlot kunne vi bare konstatere at de var velorganisert til siste stund. Det var så fjelga og rydda og stelt etter dem at det ikkje var den ting å sette fingeren på.

Og hvis det var noen som var engstelig for at de skulle slå til med alt for ensidig framferd, kan vi berolige. Gjerdet blei ikkje malt rødt, men grønt. Og om de "bygde sosialismen" her, får tida vise. I alle fall bygde de en del av skiløypa. No er det opp til oss å fullføre det som står igjen. Det skal vi gjere i oktober.

Observatør

FREM FRA CLEMSELEN

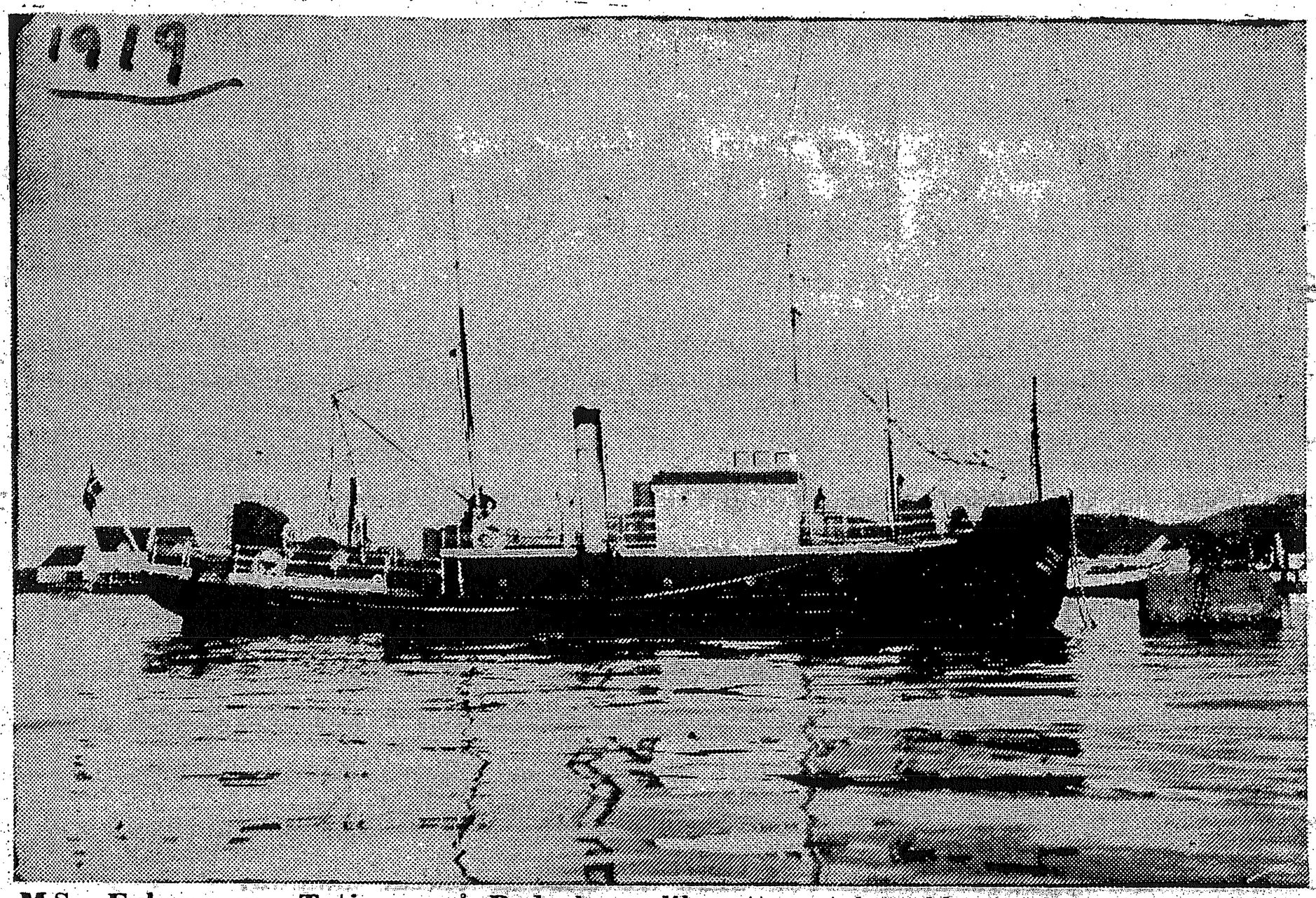

M.S. «Fykan» ex. «Tatjana» på Bodø havn like etter at hun ble norsk registrert. Med verdenshistoriske eiere på sitt dekk, fikk «Tatjana» antagelig noen lykkelige år langs den russiske kyst. Men mørke, livsfarlige skyer la seg over henne og eierne. Skipet klarte seg, men det gjorde ikke tsarfamilien.

Enda finnes det folk her på Virak som sikkert kjenner igjen kontrafeien til gamle "Fykan", selv om det nå er mer enn förti år siden den siste gangen anlöpte her.

I årene frem til 1940 var "Fykan" et daglig syn "ne för laine". Vekselvis med "Skogöy" gikk den i Skjomenruta. På sin tur fra Narvik var den först fremom i Skjomnes, så ble kursen satt mot Virak og her var den i fem halv sekstiden på ettermiddagen. Deretter vendte den sin krumme stavn mot Skjomen. Neste morgen gikk turen tilbake til byen og da med anlöpene i omvendt rekkefölge. Fremom Renesset kom den vel töffende sånn ved nitiden.

A ekspedere dampen, som det hete i den tiden, var nettopp ingen önskejobb. Det fikk nok Enevold Kongsbakk og hans hjelpesmenn erfare mer enn en gang. Men det måtte gjöres, sommer som vinter. Bare om dette kunne det vært skrevet en egen historie.

Men tilbake til "Fykans" historie så var den litt spesiell. Båten var bygd i Danmark i 1909 for ikke ringere enn tsar Nikolai II av Russland og var hans private lyst - yacht. I 1919 ble den solgt til Norge og overtatt av Saltens Dampskipselskap. Senere kom den i Ofotens Dampskipselskaps eie og trafikkerte på Ofotfjorden frem til 1967. I midlertid var den da blitt ombygd og lignet litepå den "Fykan" vi husket fra byturene för krigen.

Som sagt var den av fornem opprinnelse, så når Virakkaillan kom drassende ombord med sitt pikk pakk så var de på virkelig gammel fin historisk "grunn". Denne ruten var det faste bindeleddet mellem byen og bygdene for folk og gods, ja endog fe. Det gikk ikke så fort og mange ganger var det nok temmelig strabasiöst, men frem kom folk enten de bodde på Virak eller i Sör-Skjomen.

Når vi i dag setter oss i bilen og triller over Skjomenbrua, kanskje en smule irritert over at "han blös", send da et blikk ned og minnes den tiden ferdselen gikk "under brua".

A.O.

E N U F O R G L E M M E L I G D A G V E D Ø S T E N S J Ø V A N N E T .

Vi gikk og ruslet på fine stier en solfylt sommerdag, slo oss ned på en benk og slappet av og nøt den vakre naturen og beundret et yrende fugleliv , og betraktet fiskene som boltret seg i sivet, fantastisk, vi var ved Ø S T E N S J Ø.
Østensjøvannet ligger i Oslo, midt i østre bydel hvor 60 000 mennesker sogner til området. Her kommer grågås, snøgås, canadagjess og hundrevis av ender løpende mot deg for å få en brødbit. Her er det et fantastisk tillitsforhold mellem fugl og mennesker. Skjeldenheter som toppdykkere, horndykkere, grågås og snøgås er så tillitsfulle at de kommer til deg og vil bli matet av hånden. Ingen andre innsjøer i Norge kan vise til maken,- Østensjøvannet er unikt.
I Østensjøvannet er det totalt registrert 187 ulike fuglearte. Dette er et meget høyt tall., og vannet ansees som et av landets viktigste fugle områder.
Ved Østensjøvannet er det utarbeidet en skjøtselsplan, det er fine stier med benker, og det er satt opp informasjonstavler. Ferdselen er på denne måten kanalisert til opparbeidede stier slik at unødig tråkk unngås.
Østensjøvannet er en næringsrik innsjø, 1800 meter lang, med største dyp på bare 3,2 meter. Som følge av høy næringstilgang har vannsystemet og våtmarksområdet en meget høy produksjon av organisk materiale. Dette gjør Østensjøvannet til et område med enestående rikt plante- og dyreliv.
Dette har Oslo kommune og Østlandske Naturvernforening i fellessap oppdaget, og området er blitt regulert til beste for fugl, fauna og mennesker.
Innsjøen og våtmarkområdene har enmeget artsrik, variert og tildels sjelden flora. I tilknytning til vannet og våtmarksområdet er det funnet 117 ulike plantearter. Fisk finns også i sjøen, det er abbor og gjedde.
En forhodsvis "ny" fugl er hettemåken. Bestanden har utviklet seg fra 4-5 hekkende par i 1964 til ca. 2200 i 1974
På grunn av stor slitasje og interesse konflikt mellem ulike brukerkategorier har det vært nødvendig å utarbeide en skjøtselsplan for området. Formålet med denne planen er å styre den daglige bruk og regulere grden av vedlikehold på en slik måte at områdets utrolig rike plante- og dyreliv ikke forringes og etter hvert går tapt. Som ellers innenfor Oslos bygrense er all jakt forbutt, selvfølgelig.
Som dere forstår så fikk jeg litt nytte og glede også ut av dette ufrivillige Oslo oppholdet mitt. Skulle forferdelig gjerne vært der en vårdag, det skal være helt eventyrlig. Svanene har reiran helt inne ved bredden, og toppdykkerens hjem kommer seilende på vannet, med hele familien oppi.
Jeg er takksam for den dagen vi fikk der ute , selv om det var i seineste laget.

Jenny

MINUNGER

Som dere sikkert har lagt merke til, har vi nå kuttet ned til en side. Dette skyldes kun en ting:Mangel på stoff.Hvis vi skal kunne eksistere, er vi avhengig av at dere sender oss stoff og meninger,ris og ros.Det er ikke helt enkelt å presse en side ut av ingenting.Så vær så snill.Send oss materiale og tips vi kan arbeide med.

K&T

FOTBALL- VM

I forbindelse med VM i fotball i sommer hadde vi en konkurranse.Man skulle tippe vinneren.Responsen var enorm. Forslagene strömmet inn.Brasil var den store favoritten.Andre forslag var V-Tyskland,Polen m.m.Men ingen tippet Italia.Dermed fikk vi ingen vinner.Vi vil bare takke for oppslutningen og nevne at Gyda Kongsbakk kom nærmest med sitt V-Tyskl. tips.

10 PÅ TOPP

1. Avalon, (Roxy Music)
2. Polarities, (Jon Eberson Group)
3. Eye Of The Tiger, (Survivor)
4. Cat People, (David Bowie m.fl.)
5. Mirage, (Fleetwood Mac)
6. Shango, (Santana)
7. Orginal Nilsen, (Lillebjörn Nilsen
8. Prime Time, (Lava)
9. Puls, (Gyllene Tider)
10. Tug Of War, (Paul McCartney)

PLATER I SKUDDET

ROXY MUSIC:
AVALON

Det er nå gått to år siden Roxy Music kom ut med sin forrige LP.Nå er de tilbake igjen med en ny LP,Avalon, som har slått an her i Norge.Denne platen kan,etter manges mening, virke ensformig og kjedelig.Til det kan vi bare si at når man har hört den noen ganger,vil man like den. Det er en rolig kombinasjon hvor rock,disco,balladem og elektronisk musikk kan slåes sammen i en melodi. Gruppens leder,Brian Ferry,er hovedvokalist,og den jobben klarer han bra.I enkelte andre grupper har enten vokalisten eller musikken en tendens til å dominere.Det gjör det ikke her.Av melodier vil vi nevne "More Than This",som har gjort det godt på singellista i sommer,tittelmelodien"Avalon"og"India",som er påvirket av orientalisk folkemusikk.

K&T

PLAGIAT

Han forsökte å etterligne oberstens stemme ved å bröle som et esel

TIL LEIE

Rom til leie som vil passe en ungkar på 3x5 meter.

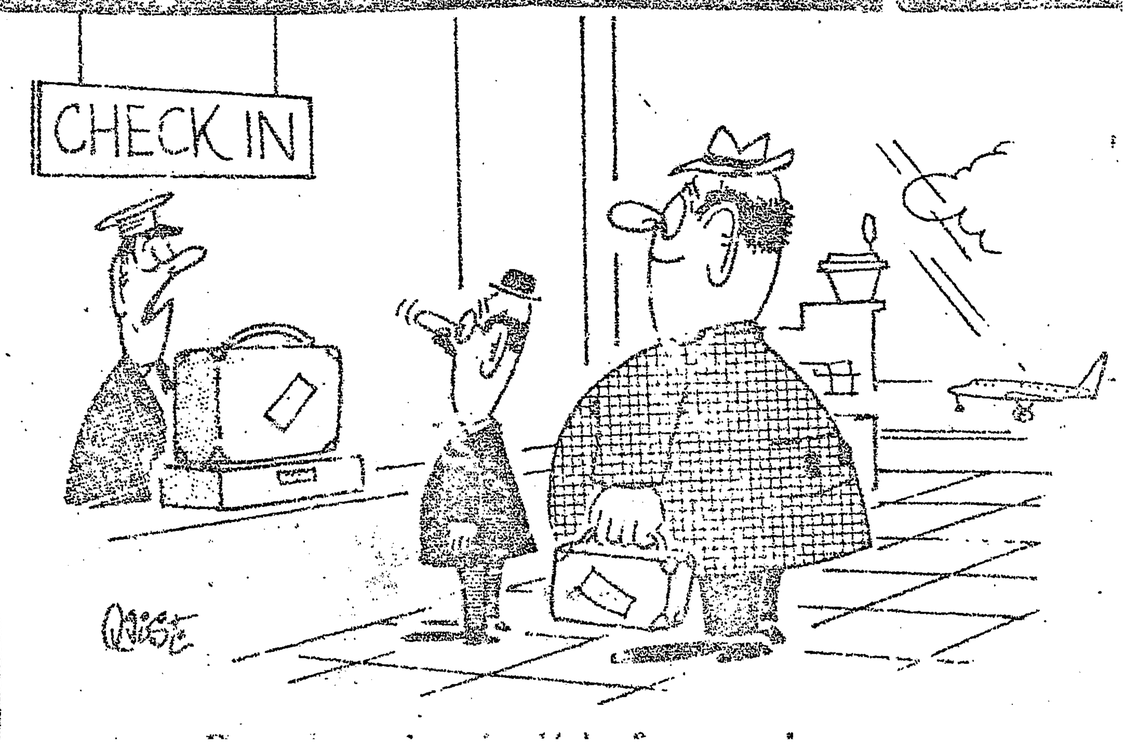

Her stopper Virakfolk
på tur til eller fra byen.

A. ANTONSEN
ASS. HANDELSFORRETNING

Telefon 56154

Samme gate, samme lokale.

K. Karoliussen

Telefon 43930

Sentralt ved havna.

Tog - båt - bil

ARNØY & CO

Telefon 42281

Like ved E 6.

Fotograf
Ole J. Andreassen

Tlf. 56295 8520 Ankenesstrand

St. Hans aftan 1982

Ja, dagen kom og det var kald. Skal
fru om det var noka feiring i år? Jaåda,
båtl låg det klart på dugnaden på skulen
og vonla på og leti fyra opp, berre komisken
kjem koma mud ei fyrstikke. Jau, fyrstikka
kom fram og båtl vart lent på, og så var
det vel St. Hans kveld? Uffda, - så var det pølsun
og øsen, - alt i ordan, is og ørndstykke frå 17mai
og litt pølsen og bus attåt, - det var bra saken
dem det blei ikkje feiring åtan folk. Ein eller
ein og to og to kom løvande nedover sjøvegen, -
ja, der brann det vest. Ja, det skulle sonake
med lite svartbrend pølse på etter gjengraiten.
Og vèr vart det i dag og, slik bortimot av det
rette slaget. Det var ein eller annan som
heldt sin paraply over hidtil for omledningen.
Det regnte båtl i Ballangen, dilaand og Narvik,
takk for det.
Det kom vel 40 ungdomar nedover sjøvegen dem
kveldan, det åtnøsta med pølsen, kaffi og kakes
fa, og så ein hund, da, tilhyrt på Bjørkhund
- han var i alle fall kjøttlosnad, pølsen gjitelc
med på kjøyland.
Og kven var det som var ekspedisise hev i
kioskan? Ingen som hadde fått jobb, nei, men
isen er lite god likevel dem, var det fleire som
sykna. Så da var det berre og fryse seg. Stadig

kom det fram bort mot oss. - Ein skrik til meg og ein til nissen på Bjørklund, - og ein til meg.... Fr. det er godt mot ein han nokon å dele gledene med.

Nei, må vera det på tide og leike litt, lib langt kan ned frem fram. Og me drog og me drog og alle samn til slitt. -

„Knutt, Knutt, sistemann ut" fekk lean og gå (springe) på. Familien Ondrugard spurte kortaren i fjøra og me trudde dei ikkje kom att. Ingeljørg var gamle rask på foten ho og nå ho hadde nokon i halane. Fr. det var så artig ein lita at me hold på til alle hadde springe på seg. Og så slo me på ring i „slå på ring, slå på ring, slå på ~~kjæresten din~~ kven det vil, slå på kjæresten din om du vil."

Ofte vart dunka i ryggen og måtte springe i fall fort og mótast på halvvegen i heit omfamning, - like godt var det ikkje alltid, men mest var det.

Men ofteast hadde lyst til å danse, og kven hadde ikkje det. Ein turing hadde teke med seg bandspelaren, det var visst ingen som kom opera fell på Vidrik. Samstyg dagspelet kjem fram til meg å: Svein, Paul Simon og Odlge. Men musikken var bra og danse etter han, og me hadde ei lita oppfrisking etter gamaldans-turen, hadde visst ikkje glømt at me må.

Ole hadde reiderssjøl denne kvelden som fira sin fyste St. Hans, i stillhet denne gangen fordi imprakka og i ordyimmlgjøet barnedagen låg nesle fråkn Rauh og sov sødlig og lot St. Hans vera St. Hans. - Det skal me nok ta att seinare, tenkjer eg!

Trivelig er det ein slik kveld når ørt er godt og bålet har lengr att å «nyke». Det var adig for ein austlending å sjå all røyken, som er vant med at båler skal ha store og mykje flamme.

Så vart det kvild og folk reiste heim. Det var ein triveleg kveld, må er det vere eit år att til fyste gong.

Anne Berit.

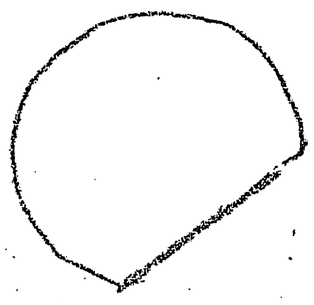

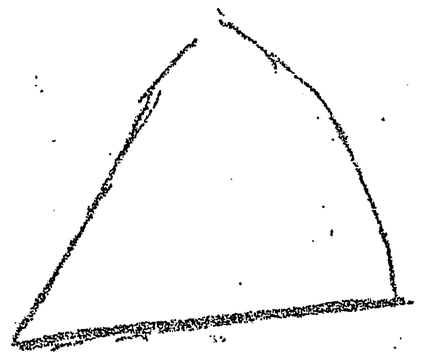

OSTE = VALSEN
Mel."Kostervalsen"

Kom i oste vals
og bli ostevenn på din hals.
Se,- vi valser her
opp med Gauda og fin Camembert.
Alltid like ny
er en runddans med vår Port Salut.
Snack og Brie
gjør gla og fri
og gir topp-energi.

Runde eller flate, store, små,
gule eller hvite, røde, blå,
mager eller feit,
- det er no' vi veit
ost er nå ost, ål'reit.

Kom i ostevals.
Du vil aldri bli trett- Inte als
Dans med Saint Paulin
og han lærer deg gledens refreng.
Cheddar, Creme-Chateau,
begge to vil til hjertet ditt gå.
Nøkkelost
og gammelost,
- go' som lensmann og prost.

Skarpe eller milde,- bløt og fast,
luktfri eller en som dufter vasst,
Dagros eller geit,
- her vi alle veit
Ost det er ost, - ål' reit.

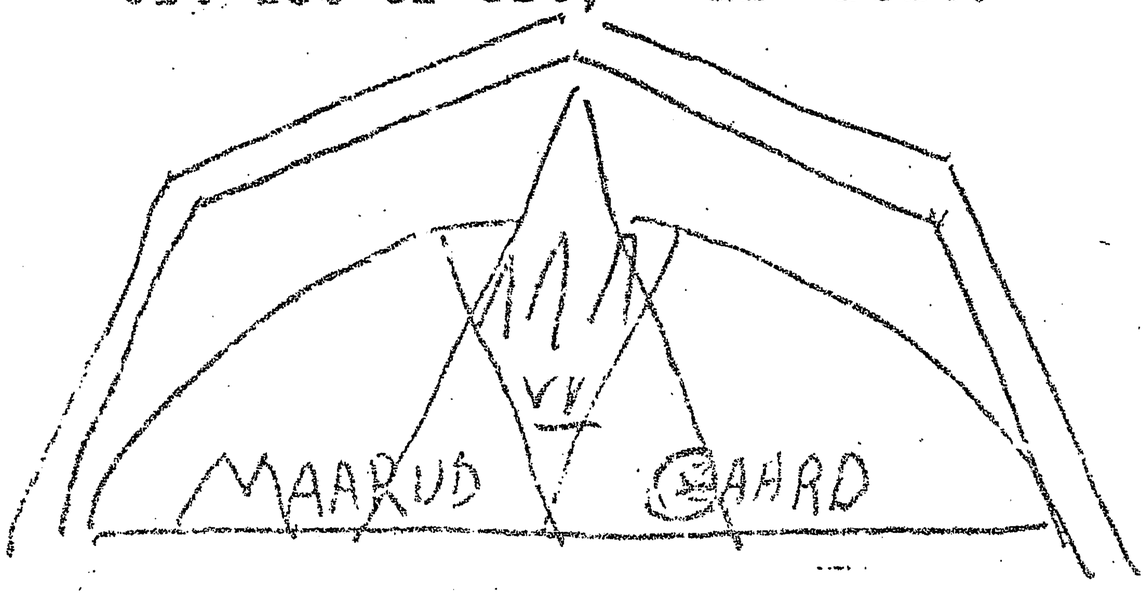

Krussord

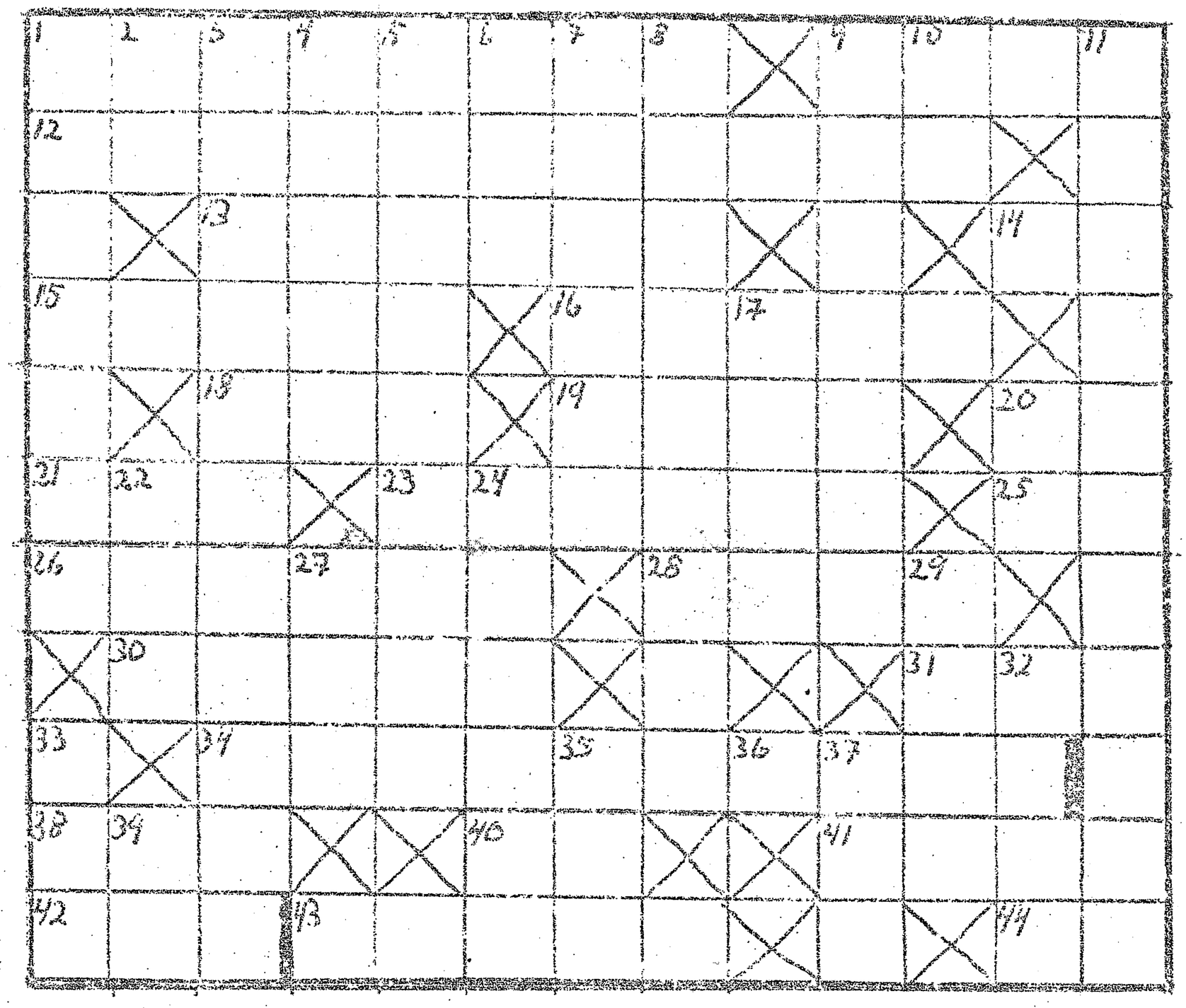

VANNRETT

1. Kunsthåndverk
9. Dårlige
12. Beskyttelsen
13. Skriftgrad
14. Stedsadverb
15. .....og Babb
16. Leder
18. Svensk tall
19. Elter
20. Kjemisk tegn
21. Kaos
23. Føle
25. Tidligere parti
26. Hjul
28. Vulkan
30. Strået
31. Tradisjon
34. Billed"teppe"
38. Mannsnavn
40. Himmelretning(fork.)
41. Oppdrettet
42. Eiendomspronomen
43. Ubestemt pronomen
44. Artikkel

LODDRETT

1. Optisk instrument
2. Voks
3. Stilarten
4. Bevise sitt a....
5. Boksen
6. Orker(dialekt)
7. Brukes om vinteren
8. Rekkene
9. Stölen
10. Reg.Bokstaver(Narvik)
11. Matretten
17. Sikkert
20. Moderne
22. Re(latin)
24. Spillemerke——
27. Idrettsforb.(fork.)
29. Klasse
32. Tall
33. Slå
35. Hus
37. Rekke
39. Gi